

KÆRLIGHED

KIRKERNE I ISHØJ

SOMMER 2022

*Om jeg så taler med menneskers og engles tunger,
men ikke har kærlighed,
er jeg et rungende malm og en klingende bjælde ...*

*Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild,
den misunder ikke, kærligheden praler ikke,
bilder sig ikke noget ind ...*

*Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt ...
Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre.
Men størst af dem er kærligheden.*

Uddrag fra Paulus' 1. brev til menigheden i Korinth kap. 13.

Kærlighed

Sagt om Kærlighed

” ***Et citat om kærlighed?***

Sludder!

***Kærlighed er ikke ord,
men handling.***

Kirsten H. Hansen

Denne udgave af Kirkemagasinet fra Kirkerne i Ishøj sætter fokus på kærligheden, som den udfolder sig i medgang og i modgang i parforhold eller ægteskab. Artiklerne er skrevet af sognets præster med personlige bidrag fra sognets beboere.

I forsøget på at sætte ord på de udfordringer, som forelskelse, kærlighed og ægteskab stiller os over for, trækker vi på udvalgte udsagn fra Biblen og salmebogen, vores egne erfaringer samt citater fra store og små mennesker.

Det er vores håb, at vi med dette magasin giver anledning til eftertanke og samtale om det, der af mange opfattes som det største i livet, nemlig kærligheden – og alt det både dejlige og svære, den fører med sig.

God læselyst!

Om de anvendte citater:

Bibelcitaterne er fra Den Autoriserede Bibel fra 1992.

Salmeversene er fra Den Danske Salmebog 2003.

Udsagn anført med „Sagt om Kærlighed“ er fra en Sommerkonkurrence i Politiken 11. august 1997.

Udsagn indledt med „Hvad børn siger...“ er fra samlinger, der findes på internettet.

Salmebogen

Biblen

Børn siger

A photograph of a man and a woman standing on a sandy beach, looking out at the ocean. The sun is low on the horizon, creating a shimmering, golden reflection on the water's surface. The couple is silhouetted against the bright light of the sunset. The man is on the left, wearing a dark long-sleeved shirt and red shorts. The woman is on the right, wearing a dark long-sleeved shirt and dark pants. They are standing close together, looking out at the water. The water is dark with a bright, shimmering reflection of the sun. The sky is a deep blue with some light clouds. The overall mood is peaceful and romantic.

*Mine kære, lad os elske hinanden,
for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker,
er født af Gud og kender Gud.
Den der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed.*

1. Johannesbrev 4, 7-8.

Kærligheden er...

Kærligheden dukker op på mange måder i livet. I forholdet til den elskede, børnene, vennerne, i det gode fællesskab. Den giver os store glæder og mange sorger. Vi længes efter den og vi kæmper med den, når det ikke går, som vi drømmer om og ønsker.

Men hvad er kærligheden for noget? Her kommer nogle bud på det:

Kærlighed er at se

Man siger, at kærlighed gør blind. Men er det nu også sandt? Det er måske nok sådan, at når den første forelskelse raser, så er man villig til at se gennem fingre med en del fejl og mangler ved den udkårne.

Men kærligheden selv – den er alt andet end blind. Kærlighed gør ikke blind, men giver os viljen til at se det menneske, man elsker, og

gøre sig umage for at se det bedste i det menneske – også når alting ikke er perfekt.

Og det er det jo nok meget sjældent. For det hører med til det at være menneske at være uperfekt. Det er nemt at elske et menneske, der er tålmodig, rummelig, kærlig, givende, omsorgsfuld, glad, sjov og taktsom. Og svært at elske et menneske, der er alt det modsatte.

De allerfleste af os rummer en skønsom blanding af det hele. Elsker man et andet menneske, så følger det uperfekte med.

Og når vi elsker, bliver vi vidner til hinandens liv. Vi ser både det gode og det dårlige, de store øjeblikke og alt det almindelige. Kærligheden gør os til hinandens livsvidner.

At elske er at se.

Kærlighed er at bede

Når man elsker hinanden, så beder man hinanden om noget mange gange om dagen og på mange forskellige måder.

Man beder om kys og knus. Man beder den anden om at deles om livet med alle de opgaver det rummer. Man beder om overbærenhed. Man beder om fred.

Bønnerne er mange.

Sagt om Kærlighed

” ***Kærligheden er overvindelsen af fremmedheden mellem jeg og du, en fremmedhed, som imidlertid altid er der og altid må være der for at kærligheden kan være levende.***

H.G. Gardamer

” **Kærligheden er evnen til at sætte sig i en andens sted. Moralens er viljen til det.**

Villy Sørensen

Alle bønnerne kommer af, at man har tillid til den, man elsker. Man beder om noget, fordi man forventer sig noget godt af sin elskede.

Holder man først op med at bede hinanden om noget, at have ønsker og krav til hinanden, så er forholdet i fare for at dø. For et menneske, du ikke vil eller kan bede om noget, kan du ikke have et forhold til.

Kærligheden får os til at bede.

Kærlighed er at lide

I Kristendommen hører vi om Guds søn, der bliver korsfæstet. Han går i døden for de mennesker, han elsker. Men det er ikke kun Guds søn, der led for kærligheden. Det gør vi alle sammen.

At elske et andet menneske vil uundgåeligt føre smerte med sig. Det gør forbandet ondt når kærligheden hører op, når forholdet går i stykker, eller når man mister den, man elsker. Det er blevet kaldt kærlighedens pris – den smerte vi får med, som en del af kærligheden. Og også undervejs er der smerte. Vi bekymrer os, om dem vi elsker.

Vi bliver vrede, og vi bliver skuffede og sårede. Vi lider med de mennesker, vi holder af, når de rammes af smerte. Vi kan ikke vælge

at være ligeglade, med et menneske, vi elsker. For kærligheden fortæller os, at det andet menneske er ubetinget vigtigt. Derfor lider vi for kærligheden.

Kærligheden er fundamentet for det hele.

Når vi oplever kærligheden i vores liv, giver det livet ny mening. Det får os til at gøre ting, vi måske ellers ikke ville gøre, og gå veje, vi måske ellers ikke ville gå. Kærligheden gør alting nyt. Samtidig er kærligheden ældgammel. Kristendommen fortæller, at Gud skabte verden og alle mennesker. Og at Gud gjorde det af kærlighed.

Kærligheden er også meningen med det hele: ”Du skal elske din næste som dig selv”, siger Jesus. Det er det kristne bud om næstekærlighed. På samme tid ufattelig enkelt og hamrende svært. Et ideal vi skal prøve at leve op til, og som vi aldrig kan opnå. Kærligheden kræver af os, at vi behandler hinanden kærligt. Men buddet er ikke en betingelse for Guds kærlighed til os. Den har vi først og sidst, fordi vi er skabt i kærlighed. Uden kærligheden var ingen af os her.

Derfor er kærligheden fundament for det hele!

Hvordan ser vores kærlighed ud?

Vi har spurgt nogle par om kærligheden. Her er, hvad de har at fortælle...

Ronnie og Carina har været sammen i næsten 30 år. De har 3 børn sammen.

Hvad er det bedste ved jeres kærlighed?

Det er, at vi har hinanden at dele alt i livet med. At vi bakker hinanden op og er hinandens trofaste støtter i medgang og modgang.

Hvad tænkte I, første gang I så hinanden?

Vi mødtes i Hundige. Første gang jeg så Ronnie, syntes jeg, at han så lækker ud. Så jeg sagde til min veninde, at "ham der skal være far til mine børn." Og det blev han.

Da jeg så Carina, var hun sammen med sin veninde. De sad og talte om et bryllup. Jeg troede, det var Carina, der skulle giftes, og jeg kan huske, jeg tænkte: "Ham, der skal giftes med hende, er da den heldigste mand i hele verden." Det viste sig dog, at det IKKE var Carina, der skulle giftes... hun var kun 18 år.

Hvor holdt i jeres første date?

Det var på Gordon Bleu i Ishøj Center en ganske almindelig torsdag aften, og derefter hjem til kaffe i Ronnies lille lejlighed i Ishøj centrum. Carina tog aldrig hjem igen, vi har boet sammen lige siden, det er 29 år siden.

Hvilke udfordringer er der i jeres forhold?

En udfordring i et langvarigt forhold kan være, at man altid er to om at tage store beslutninger, men det kan man i høj grad også vælge at kalde en styrke.

Har I et godt råd til, hvordan man holder sammen i mange år?

Når man er sammen i så mange år, vil der nok komme nogle tidspunkter,

hvor kærligheden falder lidt ud. Det kan være i perioder, hvor man drukner i hverdagens stress og pligter. Så skal man kigge hinanden i øjnene og aftale, at man kæmper for det! For kærligheden vender altid tilbage.

Man skal huske at prioritere hinanden, tilbringe tid sammen, kæresteweekender, festivaler eller rejse sammen. Men også give hinanden luft og frie tøjler. Gensidig tillid er kodeordet.

Hvad er den største glæde i jeres forhold?

Den største glæde er at være sammen, opleve ting sammen, tale sammen, grine sammen, og være stolte over den familie, vi har skabt sammen.

Størst af alt er kærligheden!

Størst af alt er kærligheden! Sådan står der i Bibelen, og sådan føles det også, når kærligheden dukker op i vores liv.

Når vi møder kærligheden, får livet ny dybde og betydning. Og Bibelen har meget at sige om kærligheden. I Højsangen står der feks. "Kærligheden er stærk som døden, en voldsom brand. Vældige vande kan ikke slukke kærligheden, floder kan ikke skylle den bort." (Højsangen 8, 6-7)

I 1. Korintherbrev lyder det ganske anderledes: "Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt." (1. Kor. 13, 4-7)

De to citater siger noget forskelligt om kærlighed, men det ene citat er ikke mere sandt end det andet, for kærligheden er både tålmodig og stærk. Den er både mild og brænder som ild. Det er netop fordi kærligheden rummer alt det – og meget mere – at vi aldrig bliver færdige med den.

Vi længes efter at finde kærlighed og vi forundres gang på gang over den. Tænk at hjertet kan banke og svulme så meget! Tænk at et andet menneske kan være så dyrebart og dejligt!

Kærligheden har det med at flytte rundt med os – den får os til at flytte sammen, eller lægge gamle vaner om – og nogle gange ligefrem at skifte livsbane. Derfor kan kærligheden vise os nye veje og hjælpe os med at være dér, hvor livet byder os at være. Vi vil gøre rigtig meget for dem, vi elsker!

Men vi kan ikke selv bestemme, hvem vi elsker – eller hvem, der elsker os. Derfor føles kærligheden ofte som en gave. Man kan blive ganske taknemmelig over, at der er mennesker, som elsker én og viser det. Men kan også blive taknemmelig over at have mennesker i sit liv, som man kan give kærlighed til.

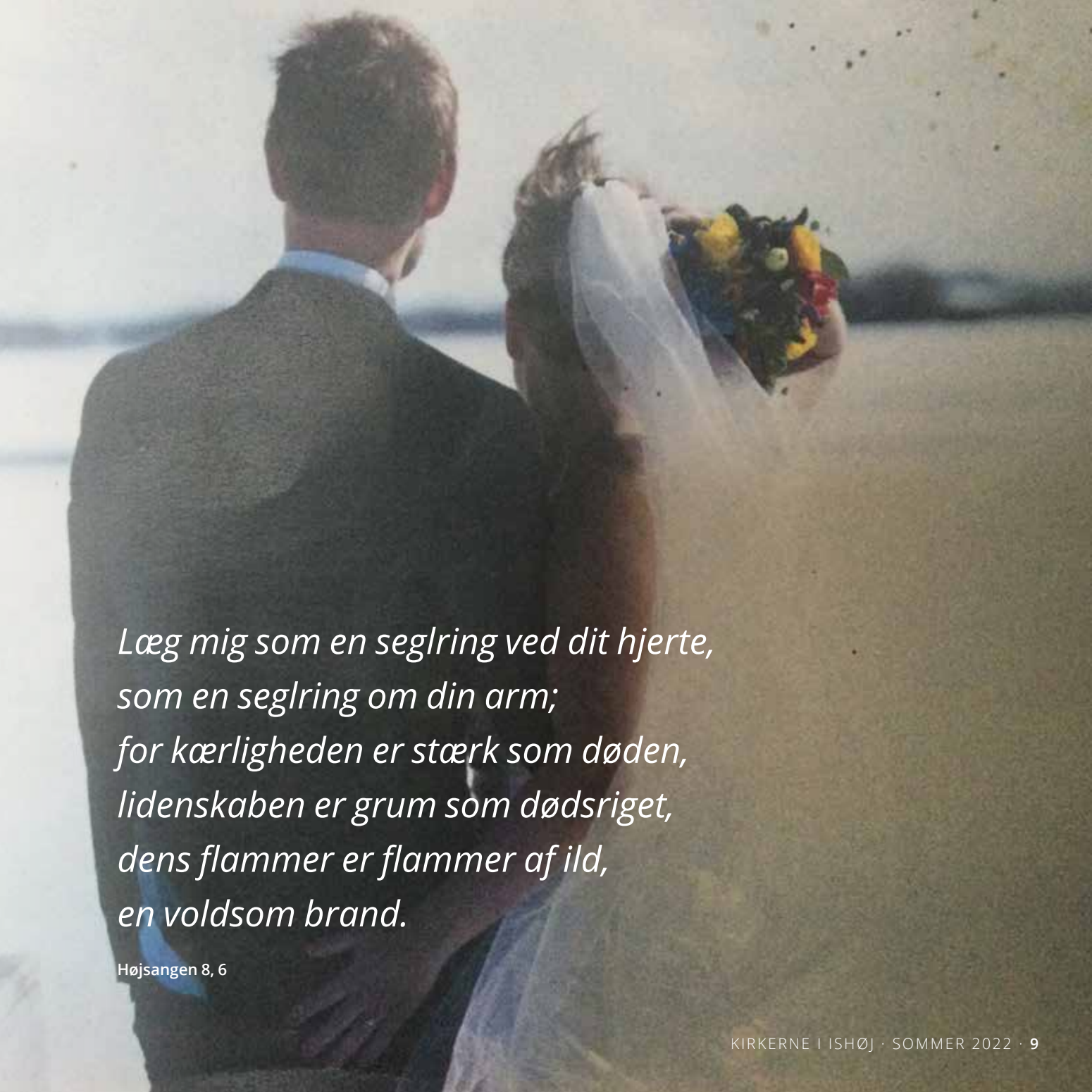
Kærligheden giver livet mening.

Hvor er det godt, vi har kærligheden!

Sagt om Kærlighed

” **Kærlighed er som intet andet i verden.
Jo mere du gir væk, jo mere bliver der af den.**

Jean Honor, Nyborg

A photograph of a wedding couple from behind, standing on a sandy beach looking out at the ocean. The groom is on the left, wearing a dark suit and a light blue shirt. The bride is on the right, wearing a white wedding dress and a long veil, holding a bouquet of colorful flowers. The background is a soft-focus view of the sea and a distant shoreline under a bright sky.

*Læg mig som en seglring ved dit hjerte,
som en seglring om din arm;
for kærligheden er stærk som døden,
lidenskaben er grum som dødsriget,
dens flammer er flammer af ild,
en voldsom brand.*

Højsangen 8, 6

Nutidens parforhold

De fleste drømmer om det gode parforhold, men nogen gange lever virkeligheden ikke op til drømmene.

Det har nok altid været en udfordring, når to mennesker skulle leve tæt sammen, men der er alligevel nogle ting, der har ændret sig. Så det kan være mere udfordrende at leve i parforhold i dag.

Ægteskabet

Ægteskabet/parforholdet er ikke længere en afgørende og bærende institution. Det er hverken en nødvendighed økonomisk eller socialt, at vi lever i et parfold. Det var afgørende faktorer før i tiden, men i dag kan vi klare os selv. I dag bliver vi ikke gift, fordi det er nødvendigt, men fordi vi har lyst til det, og fordi det giver mening for os.

Det er der mange gode ting ved. MEN når lysten skal være det bærende, ligger der et stort pres på vore følelser, og det kan de ikke altid bære. Følelser ændrer sig hurtigt, og det kan være

en udfordring for ens overbærenhed, udholdenhed og tålmodighed.

Ligestilling

Kønnes ligestilling betyder, at de traditionelle roller og fordelingen af arbejdsopgaver ikke længere ligger fast. Tværtimod er de til diskussion. Hvem skal lave hvad? Hvem gør rent? Det er ikke givet, at kvinden laver mad og manden ordner bil – alt er til forhandling.

Og det er der meget godt ved. MEN det kan også give anledning til mange diskussioner om, hvem der laver mest – især når man har små børn. Når rollerne ikke ligger fast på forhånd, skal hver part finde sin plads i fællesskabet.

Individualiseringen

Vi bliver fra den tidlige barndom opdraget med, at vi skal mærke efter, hvad vi har lyst til at bruge vores liv på. Hvad giver mening for mig? Hvordan jeg kan få det gode liv? Og

vi forsøger at skræddersy vores liv, så det passer perfekt med et godt arbejde, dejlige venner og spændende hobbies. Det betyder, at den partner vi finder, i en eller anden grad, også skal passe ind i vores livsprojekt.

Det kan der komme meget godt ud af. MEN det kan også give udfordringer, fordi det gør det sværere at gå på kompromis og have forståelse for, at den anden er anderledes end én selv. Så kan man ende ud i at ville forsøge at lave den anden om, så han eller hun passer bedre ind i det liv, man ønsker sig.

Forbrugssamfund

Vi lever ofte efter et 'brug og smid væk'-princip. Går vores ting i stykker smider vi oftere ud end vi reparerer. Typisk fordi det ikke kan betale sig at reparere. Der kan være en tendens til, at vi laver den samme analyse i parforholdet: Kan det betale sig? Bliver det for besværligt, for udfordrede eller for kedeligt, så smider

Sagt om Kærlighed

” ***At elske et andet menneske:
Det er måske den sværeste
opgave, vi nogensinde vil
blive betroet, den ultimative
opgave, den egentlige
og endelige prøve, det
arbejde, der gør alt andet til
indledende øvelser.***

Rainer Maria Rilke

Hvad børn siger...

” ***Hvis konen siger til manden,
at han skal vaske op, og han
gør det, vil de leve lykkeligt.***

Karina, 12 år

***Et godt ægteskab er, når den
ene laver kartofler og den
anden laver sovs.***

Bolette, 10 år

vi ud og satser på at finde en mere passende partner. Det synes nemmere end at reparere.

Det kan der komme nye gode relationer ud af. MEN det kan også give udfordringer for forholdet, fordi et forhold med et andet menneske også handler om udholdehed, overbærenhed og blik for den andens liv. Et forhold kræver det lange seje træk, hvis det skal blive ved med at holde.

Forventninger

Vi lever i en tid, hvor vi har høje forventninger til os selv, hinanden, vores liv og det samfund, vi lever i. Vi vil ikke gå på kompromis med det gode liv. Vi forestiller os, at det gode liv er fuld af lykke, glæde og mening. At vores forhold er lige så lykkeligt, som vi ser hos andre på de sociale medier eller

i romantiske film, og vi gør os umage med at opnå det.

Det kan der komme mange gode oplevelser ud af. MEN udfordringen ved dette er selvfølgelig, at de færreste lægger billeder på de sociale medier, når de skændes med deres kæreste, eller når hverdagen er blevet kedelig og leverpostejsfarvet. Forventningerne er så høje, at det nærmest kun kan fejle, hvis man tror, man skal leve op til det.

Det er godt at blive opmærksom på de udefrakommende faktorer, der udfordrer parforholdet. Mange af dem er vilkår, vi ikke kan gøre noget ved.

Men vi kan øve os i at se med milde øjne både på vores høje forventninger og på den kærlighed, der faktisk udfolder sig mellem os.

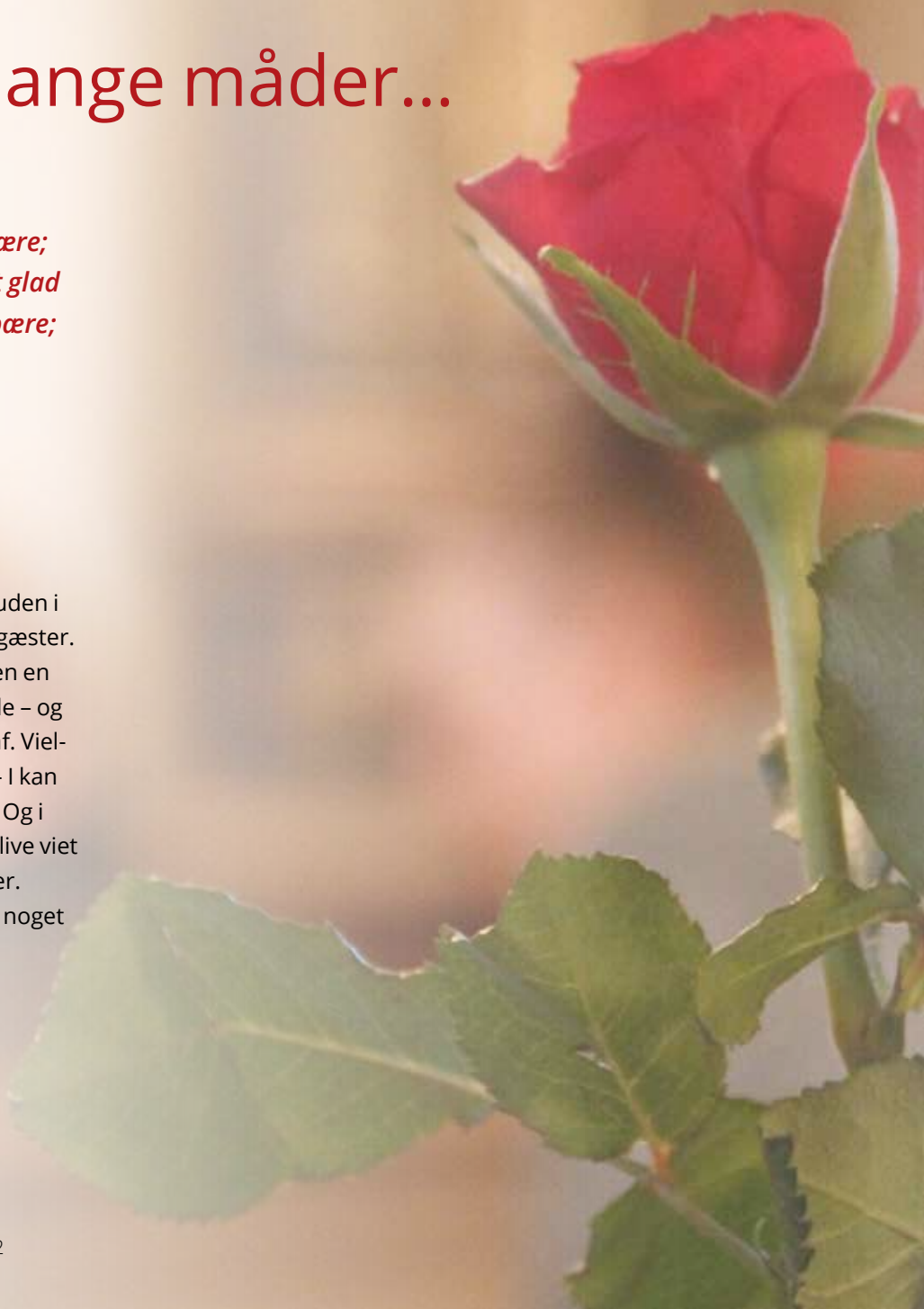
Bryllup på mange måder...

**” Det er så yndigt at følges ad
for to, som gerne vil sammen være;
da er med glæden man dobbelt glad
og halvt om sorgen så tung at bære;
ja, det er gammen
at rejse sammen,
når fjederhammen
er kærlighed.**

DDS 703, vers 1.

Et stort og festligt kirkebryllup med bruden i en fantastisk brudekjole og masser af gæster. Sådan er der mange, der bliver gift. Men en kirkelig vielse kan også være ganske lille – og det bliver den ikke mindre romantisk af. Vielsen behøver ikke foregå på en lørdag – I kan også blive gift en onsdag eftermiddag. Og i mange tilfælde er det også muligt at blive viet et sted, der betyder noget særligt for jer.

Her kan du møde tre par, der valgte noget andet, end det store kirkebryllup.

Sascha og Niklas blev gift i deres kolonihave

Vi valgte at give hinanden vores ja under en pavillon i kolonihaven. Det var en smuk dag, hvor vi både fejrede vores datters første år og kærligheden til hinanden. En lille, hyggelig fest holdt helt efter vores ønske.

Bryllup på mange måder...

Pernilla og Daniel blev gift alene i kirken

Vi mødtes, mens vi luftede vores hunde, og ja, så tog han mig med storm, og vi blev hurtigt kærestes.

Efter 6 måneder blev vores liv vendt på hovedet, da Daniels mor døde. Og seks måneder senere mistede Daniel desværre også sin far.

Der lærte vi, at hvis vores forhold kunne holde til så heftig en start, så kunne vi klare alt! I vores tid sammen har sorgen ramt flere gange, og det har taget hårdt på os – men vi har sagt til hinanden, at vores kærlighed kan klare alt!

I 2020 måtte vi simpelthen forevige vores løfter til hinanden og give hinanden lovning på evig kærlighed. Så den 21. december blev vi viet i al hemmelighed, på bedste corona-maner – vi var kun os, præsten og nogle vidner fra kirken samt organisten. Datoen var vigtig, da det er Daniels mors fødselsdag.

Vores familie har været ramt mange gange gennem årene, men vi ved, at vores kærlighed gør os stærke sammen!

Bryllup på mange måder...

Anna og Brian blev gift i forbindelse med deres søns barnedåb

Vi valgte at kombinere dåb og bryllup, s fordi vi syntes, at en barnedåb er en meget nær og hyggelig dag, og den stemning ville vi gerne have til vores bryllup også. Det vigtige for os var at blive viet i kirken, men uden alt "balladen".

Derfor var det oplagt at overraske familie og venner ved at slå det sammen med Thors dåb. Det var vildt sjovt at overraske, og vi fandt en helt fantastisk måde at gøre det på, ved at præsten kom med brudebuketten efter Thors dåb.

Hvad børn siger...

” Forskellen på at blive gift og ikke at blive gift er, at det er dyrere at blive gift.

Sidsel, 8 år

Hvis man ikke er gift, kan man ikke komme på bryllupsrejse.

Mikkel, 7 år

Foto: Hedgehog Media

Kærligheden fylder også, når man har mistet den man elsker

Marianne mistede sin mand efter 30 år sammen.

Hvordan mødte du din mand?

Vi mødtes på min daværende arbejdsplads – et plejehjem på Frederiksberg. Vi fik ca. 30 dejlige år sammen. Men vi nåede kun at være gift i godt 14 år. Min mand ville være sikker denne gang, da han havde haft et kaotisk ægteskab bag sig. Vi blev gift i Vejleå Kirke, og min mand blev bisat i samme kirke af samme præst.

Hvad var det bedste ved jeres kærlighed til hinanden?

Det var, at vi havde respekt for hinanden og meget forståelse for hinandens ønsker og behov. For eksempel når det gjaldt samvær, ferier, hobbyer, vores forskellige familier, vores respektive børn og vores venner.

Det hele var ikke rosenrødt, vi havde da også vores diskussioner og uenigheder, men min mand var ikke én, man kunne være vred på ret længe, og han ville ikke lade vreden

ødelægge dagen. For som han tit sagde: „Livet er for kort til ufred og vrede!“

Hvad husker du tilbage på med glæde?

Jeg kan huske, hvor hurtigt vores børn og familie fandt ud af, at det var alvor for os to. Vi boede sammen få måneder efter vi havde mødt hinanden.

Vores børn, svigerbørn og børnebørn er meget tætte og glade for hinanden den dag i dag.

Der er også mange dejlige og sjove minder i form af oplevelser, fester, udflugter og ferier i ind- og udland – både med og uden familien.

Hvad savner du allermost i dag?

Jeg savner mest den ping-pong, vi tit havde, vores mange gode snakke og at have en god og kærlig mand, at dele sorger og glæder med.

Jeg havde en meget forstående og kærlig mand, som var god til at trøste og god at grine med. Nu er det indimellem svært at klare alene.

Hvad har hjulpet dig i din sorg over ham?

Jeg kan kun sige, at det at komme i Sorg- og livsmodsgruppe har hjulpet mig godt på vej, og det har også givet mig fire nye dejlige venner, som altid forstår, hvis man har en dårlig dag. Vi bruger også hinanden, hvis der er behov for det – feks. på telefonen. Tak, til jer alle i kirken!

Hvilken betydning har jeres kærlighed haft for dig nu, hvor du ser tilbage på den?

Min kærlighed til min mand gav mig et utroligt dejligt liv med meget tryk, kærlighed og forståelse for, hvad jeg havde brug for.

Jeg havde en mand, der ville gøre alt for mig. Jeg var ikke i tvivl om hans kærlighed, og min kærlighed til ham var lige sådan.

Jeg havde aldrig troet, jeg ville opleve så intens og gensidig kærlighed, før vi mødte hinanden.

Alfred og Tove har været sammen i 54 år. De har en datter sammen.

Hvad er det bedste ved jeres forhold til hinanden?

Det bedste er, at vi trods vores forskelligheder aldrig har været i tvivl om, at vi hører sammen. Og at vi altid har givet den anden plads til at være sig selv.

Hvor mødtes I første gang?

Vi mødte hinanden på Vin og Ølgod i marts 1968. Alfred var til polterabend med en kammerat, og jeg var sammen med en veninde. På Vin og Ølgod stod man oppe på bænkene og sang med, og på et tidspunkt spillede orkestret "Alfred skal giftes nu til morgen". Det var selvfølgelig til den kommende brudgom, men allerede

Hvordan ser vores kærlighed ud?

Vi har spurgt nogle par om kærligheden. Her er, hvad de har at fortælle...

den aften begyndte tanken om noget varigt at spøge i hvert fald hos mig. Der var dog det problem, at han hed Alfred – for det var da et umuligt navn i 1968, hvor almindelige mænd hed Bent, Ole eller Carsten. Sjovt at tænke på, at Alfred i dag er i toppen af listen over drengenavne.

Hvordan faldt I for hinanden?

Jeg faldt for hans varme øjne, og så havde han kløft i hagen og røg pibe. Øjnene er der stadig, men kløften blev hurtigt dækket af skæg, og piben lagt på hylden. Han faldt bare for mig.

Hvad er den største udfordring ved at være i et forhold?

Efter 53 års ægteskab har vi lært at vælge vores kampe med omhu, selv om vi kan være meget uenige. Den største udfordring er, at vi begge er ramt af kronisk sygdom. Indtil videre har vi tacklet det ved, at den ene er stærk, når den anden er svag.

Vi blev gift 3. maj 1969. Hele familien troede, at vi blev gift så hurtigt, fordi jeg var gravid. Vi vidste bedre, for jeg havde en hormonel fejl, som gjorde det svært, hvilket vi allerede

havde talt om, men vi håbede selvfølgelig, fordi vi begge gerne ville have børn. Det lykkedes efter "kun" 21 år. I 1990 kom vores datter til verden som et lille mirakel. Hun har i dag mand og tre børn, så vores mangeårige tosomhed er afløst af et skønt og larmende familieliv.

Det var en udfordring at være barnløse i så mange år, men vi var begge ledere i FDF og havde stor glæde af de børn, vi havde med at gøre der. Det var også udfordrende at blive forældre selvfølgelig, men det var faktisk ikke dén store omvæltning, som både vi og omgangskredsen havde troet. Vores datter kan ikke forstå, at hun ikke blev mere forkælet, når hun nu var enebarn af "gamle" forældre.

Og hvad er den største glæde?

Den største glæde er at vågne op hver morgen ved siden af hinanden.

På vores guldbryllupsdag i 2019 gav vi afkald på morgenkaffen og inviterede i stedet venner og familie til Ishøj Kirke til velsignelse af vores ægteskab. Det blev den dejligste dag, som vi stadig tænker tilbage på med stor glæde.

Den gode samtale i parforholdet

Et af de områder, hvor mange par oplever store udfordringer i dag, er i forhold til deres kommunikation. Mange oplever, at misforstå hinanden ikke at kunne trænge igennem med deres budskab eller føle sig overhørt. Det kan være, at vigtige emner drukner i skænderier, og man glemmer at høre, hvad partneren siger. Eller det kan være samtalen bliver for svær, så en eller begge parter trækker sig fra den. De vigtige samtaler kræver tid og overskud, og det kan være svært at finde i en travl hverdag.

Lige gyldigt hvilke udfordringer I oplever omkring kommunikation, er der håb for, at det kan blive anderledes.

Folkekirken i Ishøj og Høje Taastrup udbyder det pædagogiske kommu-

nikationskursus for par som kaldes PREP. PREP står for Prevention and Relationship Enhancement Program – eller lidt frit oversat: 'Praktiske Redskaber til et Engageret Parforhold'.

Formålet med PREP er at skærpe opmærksomheden for, hvilke udfordringer, der er i den særlige konstellation mellem netop dig og din partner. For med den følger også ofte et særligt problemsæt. Mange oplever, at der er kernekonflikter, som de fleste konflikter i parforholdet kan relateres til, også de små skænderier. Det kan f.eks. handle om økonomi, sex, balancen mellem fællesskab og individualisme eller andre emner. Når man får øje på, at der er en ud-

Sagt om Kærlighed

” Kunne det tænkes, at der fandtes en opmærksomhed, som var hensigtsneutral, som ikke var betinget af mine præstationer, men ganske enkelt lagde mærke til mig, bare fordi jeg var til? Sådan en opmærksomhed ville jeg kalde kærlighed.

Fra POLITIKEN

fordring, som ofte går igen, kan man sammen begynde at undersøge, hvad der ligger til grund for uenighederne. Måske vil det give mulighed for, at man som par kan opleve at være på samme hold mod problemet, i stedet for at bekæmpe hinanden fra hver sin side og dermed gøre den anden til en del af problemet.

Vi kan have en tendens til at tro, at andre mennesker forstår verden på samme måde som os, men ofte opdager vi, at hvad der er logisk for vores partner, ikke nødvendigvis er det for os. Derfor er det godt at være

” *Man gifter sig for at love hinanden noget.*

Morten, 11 år

nysgerrig på, hvorfor den anden tænker, føler eller gør som han/hun gør. Det er der ofte en god grund til, og når vi kender den, får vi en større forståelse for den andens perspektiv, i stedet for at forsøge at overbevise den anden om, at jeg har ret.

I et skænderi ender vi ofte med at støbe kanoner, vi kan skyde den anden ned med. Men frugtbar kommunikation handler ikke om at få ret. Det handler i stedet om at få indsigt i, hvorfor den anden gør, som han/hun gør.

Det lyder måske logisk og banalt, men det er svært at huske, fordi der ofte er store følelser på spil. Man kan føle sig forladt, overset, uelsket, svigtet eller andet.

På PREP kurserne arbejdes der med at få øje på faresignalerne i ens forhold. De ting, som indikerer, at man ikke er på vej et godt sted hen i kommunikationen. Ligesom i trafikken, hvor stopskiltene fortæller os: Kør ikke denne vej, det ender galt!

Der er fire vigtige faresignaler:

Optrapning: Tonen hæves, man vil bekæmpe hinanden og ender i skænderi og ikke konstruktiv kommunikation.

Tilbagetrækning: Den ene eller begge trækker sig, når der er optræk til, at en samtale kan blive svær. Det svære emne forlades uden, at man har fået talt om, hvad man kan gøre.

Nedvurdering: Den ene part latterliggør eller bagatelliserer den andens problem. Dette vil ofte betyde, at den anden part trækker sig, og at emnet bliver ikke taget alvorligt.

Negativ fortolkning: Den ene part hører alt som en kritik eller som et personligt angreb. Den, der har et problem trækker sig, så problemet ikke bliver taget op.

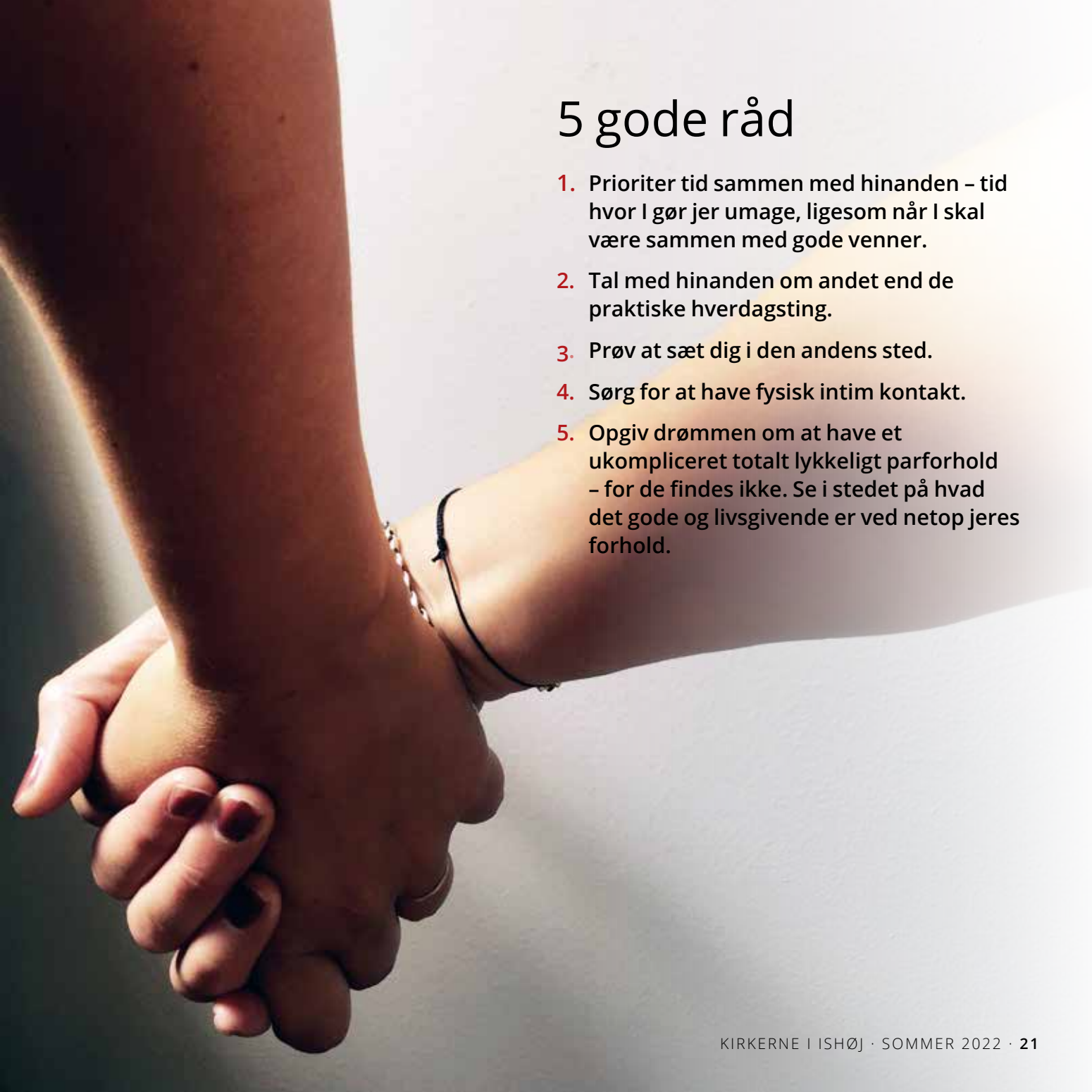
Det kan være en god ide at overveje, hvilke faresignaler, der er typiske hjemme hos jer. Når I er opmærksomme på dem, kan I måske sige: ”Hov, nu er vi på vej ned ad en dum vej! Lad os lige vente med at tage dette emne op til et tidspunkt, hvor vi har større overskud og bedre tid til den samtale”. Og husk så at sætte tid af til at tale

sammen om det, der er svært, på en respektfuld og omsorgsfuld måde.

På et PREP-kursus lærer man et redskab, der hedder tale/lytteteknik, som går ud på, at man skiftes til at have taleretten. Den anden part skal så blot gentage, hvad der bliver sagt. På denne måde sikrer man sig, at ens egen fortolkning ikke overtager det egentlige budskab. Samtidig tager dette redskab også tempoet ud af samtalen, og giver ro og tid til at lytte. Når den ene part har sagt det, han/hun ønsker, gives taleretten videre til den anden, som så kan forklare, hvordan situation opleves fra hans/hendes perspektiv.

Det kan virke som en fjollet teknik, og den kræver i høj grad tid og ro til at tale sammen om de svære ting. Måske kan I starte med at prøve at tale sammen på en rolig måde om noget, der ikke er et sprængfarligt emne, og så lige så stille bevæge jer ind i noget, der er lidt mere tungt eller svært.

Har I lyst til at komme på PREP-kursus, så se mere på ishoejkirker.dk/prep

5 gode råd

1. Prioriter tid sammen med hinanden – tid hvor I gør jer umage, ligesom når I skal være sammen med gode venner.
2. Tal med hinanden om andet end de praktiske hverdagsting.
3. Prøv at sæt dig i den andens sted.
4. Sørg for at have fysisk intim kontakt.
5. Opgiv drømmen om at have et ukompliceret totalt lykkeligt parforhold – for de findes ikke. Se i stedet på hvad det gode og livsgivende er ved netop jeres forhold.

Mia og Linda har været kærester i knapt 14,5 år og har kobberbryllup til november, hvor de planlægger at blive velsignet i kirken. De har to børn på 10 og 6 år.

Hvad er det bedste ved jeres forhold?

Det bedste ved vores forhold er, at vi både i det daglige og til særlige lejligheder altid forsøger at gøre det bedste for den anden. Vi giver plads til hinanden, og vi kan lide hinandens selskab.

Hvordan ser vores kærlighed ud?

Vi har spurgt nogle par om kærligheden. Her er, hvad de har at fortælle...

Hvordan passer I på kærligheden?

Vi prøver at finde tid til at være kærester og ikke kun forældre. Og vi prøver at overraske og glæde hinanden – også med de små ting. Og så prøver vi at huske at sige tak til hinanden – også for ting som at have taget opvasken, gået med hunden eller tømt vaskemaskinen. Vi prøver at huske, at vi ikke kan tage hinanden for givet.

Hvordan faldt I for hinanden?

Vi mødtes online og skrev sammen gennem et stykke tid, venskabeligt uden at møde hinanden.

Så mødtes vi tilfældigt til en pride i København, hvor Linda desværre var i et forhold, men vi holdt kontakten online – stadig venskabeligt. Året efter mødtes vi på Diskotek Pan. Linda var kort forinden blevet single, og så var det nu, der skulle lægges billet ind, tænkte Mia

Så vi begyndte at ses til fest på Mias seminarium og arrangerede flere aftener, hvor vi spiste sammen med venner.

Er der noget I særligt husker fra den første tid?

Det er følelsen af ikke at kunne undvære hinanden. Og så de dage, hvor Mia kom susende på sin scooter fra Gladsaxe til Ishøj i alt slags vejr, og Linda stod i vinduet og gemte sig genert bag gardinet og havde sommerfugle i maven.

Hvad vil I gerne blive ved med at gøre i jeres forhold?

Trods kriser og de op- og nedture, der følger med gennem et langt forhold, at så se de dejlige ting i den anden og finde tid til at snakke gamle minder og endnu vigtigere at skabe nye minder sammen.

"Sex er godt og sex er dejligt!" – Gud går ind for sex!

Overskriften her er en omskrivning af et udsagn fra Sundhedsstyrelsens direktør, Søren Brostrøm, da han i slutningen af april 2020 blev spurgt, om der var særlig risiko for corona-smitte, når man dyrkede sex? Det afviste han dog kategorisk med ordene: "Sex er godt og sex er sundt! Sundhedsstyrelsen går ind for sex!"

I forlængelse heraf slår den aktuelle omskrivning fast, at kristendommen som sådan ikke lider af den seksualforskrækkelse, man til tider har tilskrevet den kristne kirke. Kirkens syn på sex og erotik har ganske vist i perioder af historien æret skeptisk, men det skyldes ofte en tolkning, som var mere præget af samtidens kultur end af bibelen. For bortset fra, at dens sprogbrug om dette hotte emne kan virke fremmed i moderne ører, er bibelens tale om sex og erotik ret åben og ligefrem.

Sex i Bibelen

Som udgangspunkt ser den bibelske fortælling på ingen måde negativt på kønnet og det, der naturligt følger af mennesket, som et seksuelt væsen.

I fortællingen om verdens skabelse hedder det, at Gud skabte mennesket i en slags lighed med sig selv. Som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem og gjorde dem frugtbare, så de kunne fylde hele jorden med deres børn. I fortællingen om Adam og Eva hedder det, at Adam "lå med" sin kone Eva – heraf vores danske ord "Samleje" – og hun blev gravid og fødte sin søn Kain. Evas umiddelbare reaktion er udbruddet: "Jeg har skabt en mand ved Herrens hjælp!".

Det menneskesyn, der kommer til udtryk i disse gamle fortællinger, afviger på ét afgørende punkt fra vores nutidige forståelse af mennesket som

Sagt om Kærlighed

**” Kærlighed er at vandre
gennem sneen i stilhed eller
bare at elske med lyset tændt.**

Stefan Kjærgaard, Stouby

et individ, idet man i stedet lægger vægt på relationen og fællesskabet mellem to forskellige personer. Et fællesskab, hvis forudsætninger er givet af Gud og som med ordene: "Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var!" modtager et guddommeligt kvalitetsstempel (Læs evt. 1. Mosebog kapitel 1-2).

Langt senere – i det Ny Testamente – bliver Jesus en dag udfordret til at forholde sig til den jødiske praksis omkring skilsmisse, hvor alene manden havde mulighed for at frigøre sig fra sin hustru ved at give hende et skilsmissebrev. I sit svar henviser Jesus til skabelsesberetningen og spørger: "Har I ikke læst at skabe-

Hvad børn siger...

” **Når man er forelsket,
kildrer hjertet.**

Maria, 7 år

**Når man er forelsket, er det
ligesom, hjertet kysser kødet.**

Tobias, 8 år

ren i begyndelsen skabte dem som mand og kvinde, og sagde: En mand skal forlade sin far og mor og holde sig til sin hustru – og de to skal blive ét kød (dvs. en enhed og et ubrydeligt fællesskab). Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille” (Math. 19, 4-5). At Jesus åbenbart ikke selv blev gift og stiftede familie, er en anden historie, som ikke skal udfoldes her. Derimod omgik og forsvarede han i fuld offentlighed de kvinder, som var stemplet som ludere og løvsagtige, hvorved han i bemærkelsesværdig grad adskilte sig fra moralen i sin samtid (Se Lukas 7, 36-50 og Joha. 8, 1-11).

Bibelen mest livsbekræftende syn på kærlighed og sex finder vi udtrykt i det skrift i Det gamle Testamente, vi kalder Højsangen. Hvorfor skriftet overhovedet er endt her, må Gud(er-

ne) vide, for gennem hele historien har kirkens folk forsøgt at omtolke den ligefremme appetit på kærlighedslivet, der kommer til udtryk her.

Højsangen er en lovsang for den livsbekræftende og livgivende erotik, der udfolder sig mellem to mennesker, der elsker hinanden.

Sex og ansvar

Tilbage står at gøre opmærksom på, at sex og erotik ikke står alene, men udfolder sig i en relation mellem mennesker, der elsker og vedkender sig et ansvar for hinanden. Når vi dyrker sex med hinanden, er vi nøgne. Det afspejler, at vi er udsatte og sårbare. Er sex kun den ene parts ønske og trang, kalder vi det for sexchikane eller voldtægt.

Forudsætningen for et velfungerende sexliv er den tillid, der kommer til udtryk gennem indbyrdes og gengældt kærlighed, samt viljen til at tage vare på hinanden og de eventuelle børn, der følger af forholdet. Det er sandsynligvis derfor ægteskabet er opstået, som en særlig institution underlagt faste rammer og regler til

forskel fra den mere frie og ubundne kærlighed, man bare har ”for sjov”. Og det er vel også derfor, at kirken, som institution under skiftende historiske vilkår, er gået ind og har taget medansvar for at vie og gifte folk.

Siden har vi fået mange andre samlivsformer, hvor flertallet af kirkens folk gennem en meget lang diskussion er endt med også at acceptere at velsigne og vie homoseksuelle par. I denne sammenhæng er pointen imidlertid den samme. Kirken ”godkender” og ”blåstempler” ikke en bestemt institution i samfundet, men forsøger med sine ord og ritualer at være med til at skabe trygge rammer om udfoldelsen af den kærlighed og erotik, som i sidste ende er den enkeltes personlige ansvar.

Og det er nok ikke så langt fra den holdning, som ligger i ordene: ”Gud så, at sex er godt!”

Læs mere om kærlighed
og ægteskab i Biblen

Kærligheden fylder også, når man har mistet den man elsker

Lisbeth mistede sin mand for et år siden. Da havde de to kendt hinanden i 50 og været gift i 47 år.

Hvad var det bedste ved jeres kærlighed?

At vi elskede hinanden dybt og inderligt. Vi havde en samhørighed, som er tæt og ubeskrivelig. Vi var meget forskellige, men har altid haft respekt for hinanden. Vi kunne grine sammen, skændes og diskutere uden at være bange for at miste kærligheden til hinanden. Det gav en tryk base for det rige kærlighedsliv, vi har haft sammen.

Hvad husker du med glæde tilbage på?

Jeg ser med glæde tilbage på et liv, hvor vi som unge kunne klare alle udfordringer, bare vi havde hinanden. Senere i livet har børn og børnebørn været en stor glæde at opleve sam-

men. Jeg husker et liv med fantastiske rejser sammen med familie, venner eller bare os selv. Jeg husker med glæde tilbage på en hverdag, hvor vi var tætte og elskede hinanden både i medgang og modgang. At vi altid sagde godmorgen og godaften med et kys.

Hvad savner du allermest i dag?

Jeg savner hans varme og ubeskrivelige kærlighed til mig samt alle de små kærlige beskeder fra ham. De utallige blomster og søde ord, som berigede min hverdag. Jeg savner at få et knus af ham, at kunne tale sammen med ham om de ting, der sker i mit liv. Jeg savner ham.

Hvad og hvem har hjulpet dig indtil nu?

Det hjælper mig, at jeg har en god familie og venner, der kender mig godt. Jeg bor i en landsby og får så meget

støtte og hjælp fra mit nærmiljø. Det betyder meget for mig, at jeg kan føle mig tryk, og jeg ved, at jeg altid kan få hjælp, når jeg har brug for det. Jeg har også deltaget i en sorggruppe, hvilket har været en givende og positiv oplevelse. Det at tale med andre, som har oplevet at miste, som kender følelsen af afmagt og fortvivlelse. Vi forstår hinanden, vi ved alle, hvad vi taler om. Det var et godt forløb, som har været med til at hjælpe mig gennem den sværeste tid i mit liv.

Hvad betyder jeres kærlighed for dig i lyset af den fremtid, du stadig har foran dig?

At jeg fik lov til at opleve den livslange kærlighed. Jeg håber den giver mig styrke til, at jeg kan finde min vej gennem livet. Jeg ved, at det ville min elskede ønske for mig,

Når døden skiller

– fra vi til jeg

– fra et os to til at blive alene

” *Det er vemodigt at skilles ad,
for dem, som gerne vil sammen være,
men, Gud ske lov! i vor Herres stad
for evig samles de hjertenskære;
ja, det er gammen
at leve sammen,
hvor ja og amen
er kærlighed.*

DDS 703, vers 4.

Uanset om det sker efter et kort sygdomsforløb eller et langt; uanset om det sker pludseligt eller det igennem længere tid har været ventet, så vil tabet af ens ægtefælle ofte være forbundet med stor sorg. Så tæt har ens liv været forbundet med den anden, så det at miste den anden kan opleves som at miste sig selv. For hvem er jeg, når nu jeg skal til at leve videre uden det menneske, jeg har været tættest på, og som jeg har haft så stor fortrolighed med? Ved at have fundet kærligheden hos hinanden, ved at leve sammen, måske få børn sammen, gøre ting og have oplevelser sammen, lægge planer for fremtiden sammen,

så bygges der et fælles ”vi” op, som former og præger én grundlæggende. Den tid og de år man har haft sammen, har gjort en til noget andet og mere end man var før, fordi der blev skabt et ”vi”, knyttet sammen af mange meget forskellige lag af følelsesmæssig og praktisk betydning.

Når ens ægtefælle dør, er det sorgfuldt at tænke på alt det, man ikke længere skal gøre og opleve sammen som par, men også i forhold til familie og venner. Sorgfuldt at den anden ikke vil komme til at opleve den glæde, det er at være med i og følge børnenes eller måske børnebørnenes opvækst. Sorgfuldt at være alene i hverdagen og i ferierne, hvor det måske virker helt uoverkommeligt bare at tænke på eller have lyst til at komme ud at rejse, når nu man skal til at gøre det alene. For selvom man måske nok havde hvert sit arbejde, hver sine interesser og måske også til dels hver sin vennekreds, så var det fælles ofte større. For tabet af en ægtefælle er også et tab af den fælles historie. Mange af de oplevelser, som man har haft, bliver måske mere utydelige for én, når nu man ikke længere har den anden til at genopleve og huske dem sammen med. For hvordan var det nu lige med det og det? Kan du huske de mennesker, vi mødte, dengang vi var den rejse sydpå?

Sorgen og savnet sætter sig i kroppen. Man savner fortroligheden med den andens krop. Savner at blive holdt om og holdt af. Savner at der er en, der kender en og ved, hvordan man vil reagere i de mest forskelligartede situationer. Kender ens tanker, før man har tænkt dem. Hun plejede at sige. Hun tog sig altid af. Han sørgede altid for. Han tænkte altid på. Der var et grundlæggende – du kan regne med mig – som opleves som et stort kærlighedstab. En, der så lyst på tingene, når man selv var blevet lidt for bekymret og nedslået. Eller en som man ville gøre alt for at glæde og opmuntre, når tingene var svære for ham eller hende.

Oplevelsen af tomhed følger ofte med. Oplevelsen af, at der mangler nogen, melder sig gang på gang. Vant til, som man er, at den anden er der. Det er svært at vågne op om morgenen og ikke få noget kys og et godmorgen. Svært at sætte sig til bords for at spise alene. Svært at skulle gøre alting alene, når nu man har været vant til at være to. To til at tale om tingene og tage beslutninger. Svært at komme hjem til et tomt hus eller lejlighed. Sidde om aftenen i stuen og ikke bare være alene, men også føle sig alene.

Følelsesmæssigt kan det være hårdt, når der ikke bliver talt om den døde. Hvis selv ens nærmeste venner eller familie bliver så underligt forlegne ved at sige noget til en. For hvad nu hvis de kommer til at sige noget, som gør én ked af det. Og endnu værre noget, der får en til at græde. Men ofte er det næsten værre ikke at sige noget, for så er det som om, at den døde også er forsvundet helt fra erindringen. Han eller hun bliver ikke længere husket. Han

eller hun satte sig ikke spor. Det er fortvivlende og meget ensomt at sidde med den følelse at være den eneste, der husker – og savner. Mens de andre er videre et andet sted.

Derfor har man brug for sin familie og sine venner til at være vidner om det liv, der har været. Ellers er det som om den kærlighed og alt det, der har været, svinder ind, for der er brug for historier og fortællinger om, hvordan han eller hun var. Morsomme livsbekræftende historier, men også de mere vanskelige, for der er sol og skygge i ethvert menneskes liv og i ethvert samliv.

Selvom tiden går, det ene år efter det andet, så vil den, man har mistet være med i ens liv. I tankerne. I minderne. I de handlinger, som man nu har taget på sig og gør, fordi det betød noget for den, man har mistet. For samhørigheden kan stadig være der, fordi kærligheden var der.

Den efterladte står med den opgave nu at vende blikket ud mod alt det liv, der er omkring en og samtidig bære den kærlighed med sig, som man har oplevet. Alt det man har fået ved at dele livet med hinanden. For kærligheden var der – ja, kærligheden vil altid være der.

**Har du mistet én du holder af, og har du brug for at snakke med nogen, der virkelig forstår dig?
Vi opretter løbende Sorggrupper i Vejleå Kirke.
Se mere på ishoejkirke.dk/sorggrupper**

Frieriet på kirkegården

Tirsdag 17. maj 2022 kl. 17 friede Martin til sin Christian på Ishøj kirkegård foran familiens gravsted. Brylluppet skal finde sted i Ishøj Kirke.

At jeg friede til Christian på Ishøj kirkegård var et naturligt valg. Hele familien savner svigerfar, ikke mindst svigermor, og jeg ved, at det ville have betydet meget for alle i familien, at han var med!

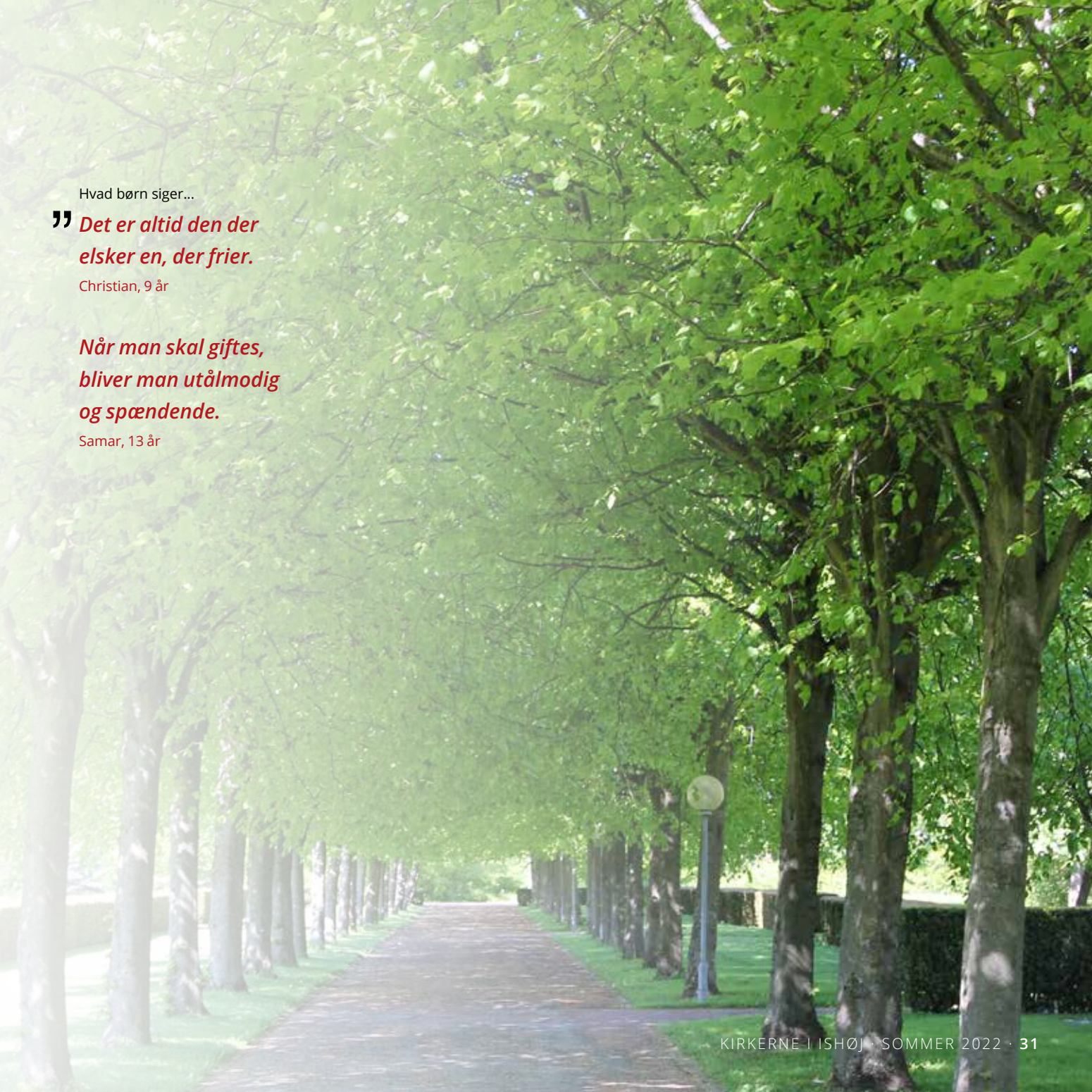
Da det desværre ikke kunne lade sig gøre, syntes jeg, at det var den bedste måde, så han kunne være med i alles hjerter på denne dag.

Jeg nåede desværre aldrig selv at møde min svigerfar, men alligevel føler jeg et bånd til ham. Jeg kan høre og mærke, at han stadigvæk er i familiens hjerter og i alle minderne.

Først satte jeg min svigermor stævne og inviterede hende på en køretur til kirkegården. Jeg havde taget stole, kaffe, kage og en gave med. Og på svigerfars gravsted, bad jeg svigermor om hendes søns hånd. Hun sagde ja, og mente, at svigerfar også ville have sagt ja.

Det var naturligt, at kirkegården også skulle være stedet for selve frieriet. Vi er begge kristne, så foran kirken ville være et godt sted at blive forlovet – og så kunne svigerfar også være med. Jeg ved, at familien har fået meget trøst i Ishøj Kirke, og ikke mindst på kirkegården, hvor de også bruger tid på at holde gravstedet, hvor de har skabt en lille have. Familien tager derop, når de har brug for at tænke og bearbejde savnet. Der har inden for de sidste år været flere begravelser og barnedåb, og det er samme præst, der har været der for familien. Og hun skal også stå for vores bryllup. Så det var helt naturligt, at vores præst også skulle være med, da jeg friede.

Så med tonerne til *You raise me up* friede jeg til Christian på Ishøj kirkegaard med familie, venner, vores præst og svigerfar omkring os. Og senere rykker vi ind i kirken og holder bryllup.

Hvad børn siger...

” *Det er altid den der
elsker en, der frier.*

Christian, 9 år

*Når man skal giftes,
bliver man utålmodig
og spændende.*

Samar, 13 år

Kærligheden fylder også, når man har mistet den man elsker

Grethe mødte sin mand i 1989 og mistede ham efter 30 år

Hvad var det bedste ved jeres kærlighed til hinanden?

Jeg husker især det, at vi var 'soul-mates'. Vi kunne lide de samme ting og vi kunne sidde og snakke og så vide hvad den anden tænkte.

Hvad husker du tilbage på med glæde?

Det er nok hele mit samliv med ham. Hans utrolige kærlighed og hans måde at passe på mig på. Det var 30 fantastiske år, vi havde sammen.

Hvad savner du allermost i dag?

Det er svært at sige – andet end, at jeg savner ham. Da jeg mistede ham, var det som at miste min højre arm.

Hvad har hjulpet dig i din sorg over ham?

Det hjalp mig at jeg kom med i en sorggruppe. For i sorggruppen var jeg sammen med nogen, der havde det ligesom mig.

Hvilken betydning har jeres kærlighed haft for dig, nu, hvor du ser tilbage på den?

Når jeg ser tilbage, tænker jeg på, at jeg fik lov til at opleve en kærlighed, som man ellers kun ser på film eller læser om.

Det var ikke noget, jeg troede jeg kunne få lov at opleve. Det er jeg meget taknemmelig for!

*Når man mister nogen, man elsker, mister man også
den del af sig selv, der var forbundet med vedkommende.
Det er en udhuling af ens identitet, og jo mere af én selv,
man taber, jo mere dør man indeni.*

Anne Linnet

Sognekontor

– for Ishøj og Torslunde sogne
Ishøj Boulevard 1, 2635 Ishøj
Tlf.: 4354 7300

Åbent mandag til fredag fra kl. 10.00 -13.00
Torsdag tillige kl. 16.00-18.00

Henvendelse i forbindelse med bl.a. dåb,
vielse og bestilling af kirkebil i alle Ishøjs tre
kirker.

Navneændring, navngivning, faderskab og
attestbestilling foretages på www.borger.dk.

Vejleå Kirke

Ishøj Boulevard 1, 2635 Ishøj

Åben alle hverdage fra 10.00-15.00
Torsdag desuden 16.00-18.00
Lørdag lukket
Søndag åbent fra 10.00-13.00

Ishøj Kirke

Ishøj Bygade 83, 2635 Ishøj

Åben når der er personale til stede
Kontakt kirketjeneren på tlf.: 6155 6642

KIRKERNE I ISHØJ er udgivet af
Ishøj Menighedsråd og udkommer i
10.500 eksemplarer
Forsidefoto: Michael Rønne Rasmussen.
Tryk: Stenby Tryk A/S
Design & layout: Anna Falcon

Medarbejdere

Kordegner **Johanne Kyvsgaard**
Tlf.: 4354 7300 · ishoej.sogn@km.dk

Kirketjener **Jesper Kronholm**
Tlf.: 3032 0525 · jk10@ishoejkirker.dk

Kirketjener vikar · Tlf.: 6155 6642

Organist **Carsten Popp**
cp@ishoejkirker.dk

Organist **Jakob Davidsen**
jd@ishoejkirker.dk

Leder af Vejleå Kirkes B&U Kor
Bente Colding-Jørgensen
vejleaaakor@gmail.com

Kommunikationsmedarbejder
Anna Falcon · pr@ishoejkirker.dk

Kirkegårdsleder **Jesper Mikkelsen**
Ishøj Bygade 77, 2635 Ishøj
Tlf.: 4354 7300 · jm@ishoejkirker.dk

Menighedsrådet

Formand
Jan Ivar Schiøttz
Tlf.: 6162 9398
formand@ishoejkirker.dk

Kirkeværge
Rosa Møller Pedersen
Tlf.: 2025 1669
Øvrige medlemmer,
se ishoejkirker.dk

Sognepræster

Alle præster holder fri mandag

Ane Øland Bækgaard
Tlf.: 2466 1886
anop@km.dk

Asta Gyldenkærne
Tlf.: 2170 7596
agy@km.dk

Sophie Nielsen
Tlf.: 2484 0406
msmn@km.dk

Christian Barrit Petersen
Tlf.: 4399 1628
cbp@km.dk

Michael Rønne Rasmussen
Tlf.: 2960 3288
mrr@km.dk

Du kan altid ringe og få en aftale om en
samtale med en af præsterne.

*Jeg er min elskedes, og han begærer mig.
Kom, min elskede, lad os gå ud på landet,
lad os overnatte mellem hasselbuskene,
lad os gå tidligt ud i vingårdene,
for at se om vinstokken har sat skud;
om blomsterne har åbnet sig,
om granatæblerne blomstrer.
Dér vil jeg give dig min elskov!*

Højsangen 7, 11-13

Kærlighed

KIRKERNE I ISHØJ